

رابطه سرمایه اجتماعی خانواده و مشارکت ورزشی دانش آموزان پسر ورزشکار

فاطمه بهبودی

دانشجوی کارشناس ارشد مدیریت ورزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد جیرفت

Musavizahra64@gmail.com

چکیده

هدف از این پژوهش رابطه سرمایه اجتماعی خانواده و مشارکت ورزشی دانش آموزان پسر ورزشکار بود. جامعه آماری تمامی دانش آموزان پسر ورزشکار شهرستان فاریاب (۵۰۰ نفر) با توجه به جدول مورگان تعداد ۲۱۷ نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند. ابزار تحقیق پرسشنامه محقق ساخته سرمایه اجتماعی خانواده بود. از روش های آمار توصیفی (فراوانی، درصد، میانگین، انحراف استاندارد) برای ارزیابی ویژگی های جمعیت شناختی و همچنین تعیین میزان اهمیت متغیرها استفاده شد. برای آزمون طبیعی بودن توزیع داده ها، آزمون کلموگروف-اسمیرنوف (K-S) یک گروهی مورد استفاده قرار گرفت. به منظور تجزیه و تحلیل آماری و آزمون فرضیه های پژوهش با توجه به طبیعی بودن داده ها، با استفاده از نسخه ۲۰ نرم افزار SPSS، از آزمون ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد. همچنین از آلفای کرونباخ برای تعیین پایایی پرسشنامه ها استفاده شد که ضریب (۰/۸۶) به دست آمد. نتایج تحقیق نشان داد بین میزان مشارکت ورزشی و روابط افراد در خانواده، روابط اجتماعی، حمایت اعضای خانواده، رفتار یاری گرایانه، حمایت اجتماعی از فرد، اعتماد اجتماعی، اعتماد میان اعضای خانواده، عضویت فرد و والدین وی در نهادهای داوطلبانه و سرمایه اجتماعی خانواده رابطه مثبت و معنی داری وجود دارد.

واژه های کلیدی: سرمایه اجتماعی، مشارکت ورزشی و دانش آموز

قرآن، سلامت روان و قلب سلیم.

مقدمه

نوجوانی را بیشتر دوره سلامتی می پندارند و با همین پیش فرض آنان بیش از دیگر گروه های سنی از خدمات مراقبتی و پیش گیری بی بهره اند. بر اساس سر شماری سال ۱۳۹۵، نوجوانان حدود ۱۷ میلیون نفر از جمعیت کشورمان را تشکیل می دهند [۱]. کشور ما با داشتن چنین سرمایه عظیمی از نوجوانان نیازمند برنامه ریزی های دقیق و توجه به سلامت و رشد آنان است. چراکه در این دوران عادات و رفتارهای طول دوره زندگی مثل تغذیه و ورزش شکل می گیرد و ورزش نوجوانان به دلایل مختلفی می تواند بر ارتقای سلامت مؤثر و در صدر اولویت های مربوط به بهداشت نوجوانان باشد. باتوجه به کاهش میزان فعالیت بدنی در بین نوجوانان، آنان نیازمند شرایط و برنامه هایی برای ارتقای رفتار بهداشتی ورزش هستند. امروزه ورزش

حتی تا عمق نهادهای اجتماعی گوناگون اعم از خانواده، مدرسه، موسسات و بخش های خصوصی رسوخ کرده و با نفوذ در قلب رسانه های بزرگ و همگانی، یکی از بزرگ ترین پدیده های اجتماعی قرن بیستم شده است، به طوری که ملل مختلف با پرورش قهرمانان ورزشی، خود را به دیگر کشورها معرفی می کنند و ورزش یک نقطه عطف شده است. ورزش در سطح رقابتی با خارج شدن از حالت غیرحرفه ای، به طور حرفه ای سرگرمی آفرین تجلی می یابد که تحت نفوذ و سیطره سیاست و اقتصاد و برنامه ریزی بلند مدت قرار دارد که این عوامل مهم ترین وجوه ورزش برای ورزشکاران، مربیان، داوران، نهادهای حاکم، صاحبان تأسیسات ورزشی و کشورهای میزبان مسابقات ورزشی به شمار می روند [۲]. نقش ورزش از نظر اجتماعی، روانی، فرهنگی و اقتصادی در جهان امروز انکارناپذیر است. از طرفی، رویدادها و فعالیت های ورزشی تأثیر روزافزونی بر فعالیت های گوناگون انسان، از جمله فعالیت های سیاسی، فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی دارند. امروزه ورزش حتی تا عمق نهادهای اجتماعی گوناگون اعم از خانواده، مدرسه، موسسات و بخش های خصوصی رسوخ کرده و با نفوذ در قلب رسانه های بزرگ و همگانی، یکی از بزرگ ترین پدیده های اجتماعی قرن بیستم شده است، به طوری که ملل مختلف با پرورش قهرمانان ورزشی، خود را به دیگر کشورها معرفی می کنند و ورزش یک نقطه عطف شده است. ورزش در سطح رقابتی با خارج شدن از حالت غیرحرفه ای، به طور حرفه ای سرگرمی آفرین تجلی می یابد که تحت نفوذ و سیطره سیاست و اقتصاد و برنامه ریزی بلند مدت قرار دارد که این عوامل مهم ترین وجوه ورزش برای ورزشکاران، مربیان، داوران، نهادهای حاکم، صاحبان تأسیسات ورزشی و کشورهای میزبان مسابقات ورزشی به شمار می روند [۴]. سازمان بهداشت جهانی (۲۰۰۸) طی یک راهنمای برنامه ریزی برای فعالیت بدنی شهروندان اروپا، در مقاله ای تحت عنوان "شهر سالم یک شهر فعال است"، به اهمیت فعالیت ورزشی شهروندان اشاره می کند. در این مقاله همچنین بیان می شود شهر سالم شهری نیست که از نظر سلامتی موقعیتی ثابت داشته باشد، بلکه شهری است که تلاش کند سلامتی شهروندان در آن بهبود یابد و مسولان شهر باید به این موضوع تعهد داشته باشند و برای آن برنامه ریزی کنند. شهر سالم و فعال شهری است که مداوماً فرصت هایی برای بهبود محیط و منابع اجتماع برای شهروندان جهت